

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

III. Erectio Cathedralis S. Salvatoris Brasilien. in Metropolitanam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

Decretum
S. Congrega-
tionis Episc.
& Regul.

omnino a predicto gradu Magistrorum tanquam indebite possessio exturbentur. Emanavit ad supplicationem dicti moderni Ministri Provincialis ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet. *Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium preposita, audito P. Procuratore Generali Provinciae Lusitaniae, & attentata remissione libelli per SS. D. Nostrum facta, censuit supra scriptam conditionem de rigore examine appositam in prefato Brevis Apostolice esse omnino, & rigore ad prescriptum Constitutionis Ordinis observandam, prout presentis Decreti tenore stricte observari mandat, & precipit eadem Sacra Congregatio. Romae 9. Octobris 1676. Cardinalis-Gaspar Carpinus. I. D. Archiepiscopus Joannem.*

§. 1. Cum autem sicut modernus minister Provincialis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desideret. Nos specialem ipsi moderno Ministro Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robor adjuicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

Confirmatio
Apostolica
ejusd. Decreti.

§. 2. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari: sique in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 10. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

III.

Ecclesia Cathedralis S. Salvatoris Brasiliensis. supplicante Petro Principe, & Governatore Portugalliae & Algarbiorum, & consentiente Archiepiscopo Ulyssiponensi, salvo jurepatronatus Regio in Metropolitanam erigitur.

Dat. 16. Nov.
1676. An. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inter Pastoralis Officii curas, quo per ineffabilem divinam Majestatis providentiam universalis Ecclesiae regimini praepositi sumus, illam peculiari affectu, & sollicitudine libenter amplectimur, qua fides Orthodoxa in animis hominum, vel gignitur, vel jam genita nutritur, defenditur, & roboratur, ac Christi Oves, & Dominicus Grex, quem Coelestis Pater, suo sanguine redemit, & in unius Sanctae Ecclesiae Catholicae unitatem adunavit ab incurfibus debacchantium Adversariorum

immunes redduntur, quorum, quo major est a capite distantia, eo vigilantior debet esse super eos nostra Apostolica sollicitudo, propterea eorum Civitates, & loca, quae post longas ignorantiae tenebras Spiritus Sancti cooperante gratia, verum Christi lumen, & cognitionem receperunt, specialibus prerogativis, gratiis, & favoribus prosequi, eorumque Ecclesias jam fundatas dignioribus titulis exornare decrevimus, maxime id sublimium Principum exposcentibus votis, prout in Domino salubriter expedire conspiciamus.

§. 1. Sane Ecclesia S. Salvatoris Brasiliensis, quae de jure patronatus pro tempore existentium Portugalliae, & Algarbiorum Regum Illustrium ex privilegio Apostolico, cui non est haecenus in aliquo derogatum, esse dignoscitur, & cui bo. me. Stephanus Episcopus Brasiliensis dum viveret, praesidebat, per obitum dicti Stephani Episcopi, qui extra Romanam Curiam debitum naturae persolvit, Pastoris solatio destituta: Nos vacatione hujusmodi fide dignis relationibus intellecta, providi, vigilisque Pastoris more considerantes, quod ex omnibus Regionis Brasiliae locis, quae Portugalliae, & Algarbiorum Reges a Barbaris, & Gentilibus, aliisque feris nationibus habitatae post varios sudores, & impensas propterea factas ditioni subegerunt, Civitas Sancti Salvatoris in Bahia omnium Sanctorum, ob illius amplitudinem, cultiores civium mores, agri fertilitatem, aeris benignitatem, ac Populi frequentiam, & commercium prima erat, & postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, & Oppida, Portus, & loca in illis partibus suis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquiserant, & ab Haereticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique Juris eatenus expertes opera, & Ministeria variorum Religiosorum, aliorumque vitae probatae virorum, abjectis inde Sathanae tenebris, ac Idololatriae, & Gentilitatis, haesumque erroribus ad Fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitionem veri luminis, qui est Christus, & Sanctum Baptismatis lavacrum, Sanctaeque Matris Ecclesiae gremium allici curaverant dictam Civitatem tanquam Regiam suam, & Proregum suorum Sedem, illiusque Dioecesium sumptuosius Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis, & sacris locis, necnon Ministris Ecclesiasticis locupletaverant, & ornaverant; & dilectus filius nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliae, & Algarbiorum Princeps, & Governator, praedictorum Regum vestigia, & exempla secutus, ad illas Regiones plurimos verbi Dei Praedicatores, & alios, doctrina, vitaeque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum praecipua quadam sollicitudine, & industria assidue laborantes norabili impensa saepius miserat, quorum concionibus, exemplis, & monitis conversos in eadem Fide instrui, & confirmari studuerat, & a Fide abhorrentes, dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente Clementia, eis in locis, sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & in doctrina indigentes, erudiendos, & ad bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit, reducendos, majoraque Ecclesiastica Seminaria plantanda, novorum Praesulum institutio omnino expediens videatur. Quodque in illis partibus, quantumvis longissime, & latissime protenderentur, nulla Metropolitana Ecclesia existit, ad quam illarum Incolae super eorum querelis, & appellationibus, Justitiae complementum obtenturi, recurrere possint, sed illi ad Venerabilem Fratrem nostrum Archiepiscopum Ulyssiponen. in Regno Portugalliae existentem Metropolitanum inde remotissimum confugere, vel Jura sua indefensa cogun-

Jurepatronatus
Regium
Ecclesiae S.
Salvatoris
Brasiliensis,
ejusque Vacatio.

Causa erigendi
de Ecclesia
in
Metropolitanam.

tur relinquere, quo fit, ut sæpe numero quam plurimi ad illicita procliviores sint, excessusque, & crimina impunita remaneant.

§. 2. Attendentes igitur, quod tam difficile fit per tam latam, tamque diffusam Diocesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a personis Ecclesiasticis, & secularibus recursum habere, matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Governatore supplicante, ac Venerabilis etiam Fratris nostri moderni Archiepiscopi Ulyssiponen. ad hoc expresso accedente consensu, dictam Civitatem Sancti Salvatoris, Archiepiscopali, & Metropolitana prælatione, & titulo, dignam judicantes, de consilio, & assensu, & potestate similibus, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, & Orthodoxæ fidei exaltationem, necnon totius militantis Ecclesiæ gloriam, Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus suffraganeam Ecclesiam Ulyssiponen. Civitatem, & Dioc. &c. prædictas, & dilectos filios eorum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., cui etiam Metropolitico Jure subesse dignoscuntur, Apostolica auctoritate perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia, & pro tempore existen. Archiepiscopi, & dilectorum etiam filiorum Capituli, & prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione penitus eximimus, & liberamus, necnon Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ, ut præfertur, vacantem in Metropolitanam, & Sedem Episcopalem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Ecclesiæ Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahiæ nuncupando cum Pallii, & Crucis delatione, ac omnibus, & singulis aliis insigniis, honoribus, Juribus, Privilegiis, & prærogativis Ecclesiæ, & Sedis Metropolitanæ, ac Archiepiscopalis de jure patronatus dicto Petro Principi, & successoribus suis Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus, qui illud deinceps in perpetuum ad eandem Ecclesiam Metropolitanam, ut prius ad olim Cathedralē S. Salvatoris Brasilien. habere debeant, salvo, & intacto remanente, de simili consilio, dicta auctoritate erigimus, & instituimus, ac Archiepiscopalis, Metropolitanæ nomine, titulo, & honore decoramus.

Preces Petri Principis, & Governatoris Portugalliæ, ac Algarbiorum.

Ereclio Ecclesiæ S. Salvatoris in Metropolitana.

Novæ Metropolitæ Ecclesiæ suffraganeæ assignantur.

§. 3. Necnon prædictis Ecclesiæ, & Civitati Sancti Salvatoris de Bahiæ Sancti Sebastiani, & de Olinda nuper Oppida, & per Nos etiam hodie in Civitates, illorumque Ecclesias in Cathedralē erectas, pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Sancti Salvatoris de Bahiæ suffraganeis, qui tanquam membra capiti, eidem Archiepiscopo jure Metropolitico subsint, & Provinciæ Sancti Salvatoris de Bahiæ Clerum, & Populum universum pro earundem Ecclesiarum S. Salvatoris de Bahiæ Provincialibus, quorum singulorum causæ ad dictum Archiepiscopum Sancti Salvatoris de Bahiæ juxta Sacrorum Canonum statuta referuntur, de simili consilio, etiam perpetuo concedimus, & assignamus, & quoad Archiepiscopalia Metropolitica Jura subijcimus.

§. 4. Decernentes ex tunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, subjectionis, & Decreti infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sep-

tuagesimo sexto, Sexto Kalendas Decembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

Oppidum de Olinda a Diocesi Urbis S. Salvatoris de Bahiæ dismembratur, & suis præscriptis limitibus Civitas esse decernitur, ejusque Ecclesia Salvatori dicata Cathedralis constituitur.

IV.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Sacram Beati Petri Sedem in plenitudine potestatis meritis licet imparibus assumpti mentis nostræ aciem ad ea potissimum dirigimus, per quæ grata, & accepta sinceræ fidei, & prosperæ devotionis obsequia Christo Domino Regi, & Redemptori Nostro exhibitæ promoventur, & præcipue cum ab iis, qui valde distas ab hac Alma Urbe Regiones incolunt, impenduntur, quorum pietatem in dies magis, ac magis augeri in Domino latamur, eorumque augmenta Apostolica benignitate, & vigilantia juvare summo opere optamus; quapropter cum ad hoc maxime conducatur, ut Christianidelium greges aptis Pastorum Ministeriis regantur, ut quo magis eorum numerus crescit, horum etiam cura multiplicetur:

Dat. 22. Nov. 1677. An. 1.

Exordium.

§. 1. Sane cum in Regno Brasiliæ in Provincia Pernambuci, ultra alia notabilia Loca unum Oppidum Civitas nuncupatum de Olinda Brasilien. Diocesis a sex millibus Hispanorum inhabitatum Regum Portugalliæ dominio subiectum, & in eo una major Ecclesia Sancti Salvatoris invocatione, in qua Missæ, & alia divina Officia celebrantur, & Ecclesiastica Sacramenta administrantur, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio, pluribusque virorum Monasteriis, Incolisque generis nobilitate, literarum, & armorum gradibus decoratis insigne reperitur, quod a Civitate Sancti Salvatoris Bahiæ usque adeo remotum sit, & Christianorum multitudo, divino operante Spiritu Sancto, ita coaluerat, ut Episcopus Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existens ad illud, ejusque fines citra periculum transmeare, ac alios singulorum vultus, ut Episcopum decet, inspicere, aliaque partes boni Pastoris in universum gregem Dominicum cura suæ commissum exercere nequeat; & postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, Oppida, Portus, & Loca in illis partibus summis viribus, & diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique juris eatenus expertes opera, & ministerio variorum Religiosorum, aliorumque vitæ probatæ virorum, abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & Gentilitatis, hæresumque erroribus, ad Fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitionem veri Numinis qui est Christus, & Sanctum Baptismi lavacrum, sanctæque Matris Ecclesiæ gremium allici curaverunt, dictam Civitatem tanquam Regiam suam, & Proregum suorum Sedem, illiusque Diocesim sumptuosius Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis, & sacris locis, necnon Ministris Ecclesiasticis locupletaverunt, & ornaverunt; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Governator prædictorum Regum vestigia, & exempla sequutus ad illas Regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios doctrina, vitæque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum præcipua quadam sollicitudine, & industria assidue laborantes notabili impensa sapius miserat, quorum concioni-

Conditio Oppidi de Olinda exponitur.

Causæ dismembrationis.

bus,